

Sygn. akt V KZ 64/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak

w sprawie M. S.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 września 2013 r.,

zażalenia M. S. na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 22 lipca 2013 r.,

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

zakończonych wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 30 czerwca 2010 r.,

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 13 stycznia 2010r.,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 22 lipca 2013 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] odmówił przyjęcia wniosku M. S. o wznowienie postępowania zakończonych wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 30 czerwca 2010 r., utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 13 stycznia 2010 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego argumentując treść rozstrzygnięcia w ramach formalnej kontroli wniosku stwierdził braki formalne, których wnioskodawczyni pomimo wezwania nie usunęła, co skutkowało w oparciu o treść art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. odmową jego przyjęcia.

Na to zarządzenie zażalenie złożyła M. S., która podała, iż jako osoba pozbawiona wolności nie miała dość czasu na usunięcie braku formalnego wniosku

o wznowienie i ustanowienie obrońcy z wyboru. Nadto, nie posiada wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów ustanowienia obrońcy. Skazana podniosła także, że występowała do Sądu z prośbą o prolongatę terminu do usunięcia braków formalnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy nie zasługiwało na uwzględnienie. Skazana nie przedstawiła wystarczających i racjonalnych argumentów, które skutkowałyby podważeniem decyzji-zarządzenia Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

Wskazać bowiem należy, że zgodnie z art. 545 § 2 k.p.k.: *wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego.*

Z treści tego przepisu jednoznacznie wynika bezwzględny obowiązek, powszechnie określony jako przymus adwokacki, podpisania i złożenia wniosku o wznowienie przez adwokata lub radcę prawnego.

Skazana wezwana w wyznaczonym terminie do uzupełnienia braku formalnego wniosku (k. 557 i k. 564, t. III) nie uzupełniła go, co słusznie zostało potraktowane przez Sąd jako okoliczność skutkująca odmową przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

Nadto, warto zaznaczyć, że M.S. zarządzeniem z dnia 28 stycznia 2013 r. (k. 485, t. III) został wyznaczony w postępowaniu wznowieniowym obrońca z urzędu w osobie adw. L. B.-M., która po analizie akt sprawy - na podstawie art. 84 § 3 k.p.k. - poinformowała Sąd o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania (k. 551, t. III). Podnoszone argumenty o trudnej sytuacji finansowej zostały zatem przez Sąd odpowiednio dostrzeżone i potraktowane stając się już na obecnym etapie postępowania bezskutecznymi. Skazana po złożeniu pisma, w którym wносиła o przedłużeniu terminu do usunięcia braku formalnego, została prawidłowo poinformowana przez Sąd Apelacyjny, że ewentualnie ustanowiony w przyszłości przez M. S. obrońca z wyboru może w każdym czasie złożyć wniosek o wznowienie postępowania w jej sprawie (k. 575, t. III).

W tej sytuacji argumenty skazanej podniesione w zażaleniu uznać należało za nietrafne.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w dyspozytywnej części postanowienia.